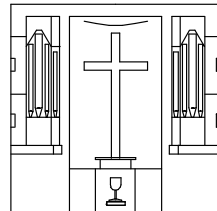

TES⁺VÉREK

a Budapest József utcai Baptista Gyülekezet lapja

XIV. évfolyam 11. szám

2004. november

Reformáció

Évről-évre október utolsó vasárnapján emlékezünk meg Luther Márton, és a többi reformátor munkásságáról, a középkori keresztény szellem megújulásáról, amit reformációnak is nevezünk. Amikor Luther 1517. október 31-én kiszegte a wittenbergi vártemplom kapujára a 95 pontból álló írását, tiltakozott (protestált) a római egyház tévelygése ellen.

Mi baptisták, mint a reformáció „harmadik ága”, szintén protestáns keresztyéneknek valljuk magunkat. A reformáció emlékünnepe sok szószékről fogják méltatni Luther, Kálvin, Hubmayer

Baltazar és társaik szolgálatát. Méltán tiszteljük áldott emléüket, de vajon követjük is hitüket (Zsid 13:7)? Örököltük-e tőlük azt a hitbeli bátorságot, hogy minden tanítást, hagyományt a Biblia tekintélyének vessünk alá? Akkor is, ha elutasítanak, ellehetetlenítenek, „megköveznek”? („*de mindent vizsgáljatok meg: a jót tartsátok meg*” /1 Thessz 5:21/) – A középkori vallásos tömeg ezt nem tehetette meg, mert nem volt Bibliája. Így a pápai enciklikák, és a nem mindig biblikus egyházi hagyományok irányították az emberek hitét, gondolkodását. Így jutottak el többek között a tisztítótűz, az átlényegülés tanához; imádkoztak Máriához és a szentekhez, vásároltak bűnbocsátó búcsúcédulákat. Életmentő történelmi esemény volt a reformáció, emberi hiányosságai ellenére is.

De mi a helyzet napjainkban velünk, és a Bibliával? Anyanyelvünkön elérhető a teljes

Szentírás, több fordítás is kapható. Könyvben olvashatjuk, hangszalagon hallgathatjuk, számítógépes programok segítségével szélsébséggel kereshetünk benne. Mi már nem mentegetődzhetünk, hogy nem ismerjük, nem áll módunkban megismerni az Igét. Folytatni akarjuk reformátor elődeink munkáját akkor is, ha kisebbségben maradunk, vagy csak em-

lékezgetünk, ünnepelgetünk, megelégszünk a múltba révedéssel?

Megismerhetjük a Szentírásból, hogy milyen volt az őskeresztyén gyülekezeti istentiszteleti forma. Ezt mutatja be például az 1 Kor 12. A

testvérek formálisan kevésbé kötött gyülekezeti alkalmakon, amik általában házaknál voltak – még nem létezett keresztyén templom, imaház, katedrális – szabadon, de isteni rendben megnyilvánulhattak, mindenki a lelki ajándéka szerint. Így nem volt nehéz egymást ismerni, egymás terhét hordozni, erősödni egymás hite által. Imádkoztak egymásért, kérdéseket fogalmaztak meg a kapott tanításról, Igéről. Bizonyára nem volt nehéz hitelődeinknek megnyílniuk a bizonyágtétel szolgálatára. A gyülekezetben, ahol lelkileg fel tudtak tölteni, választ kaptak kérdéseikre, erősödtek az igeismeretben, és a hittestvéri kapcsolatokban; oda (gondolom) nem kellett unszolni senkit, hogy „gyere el, mert összejövetel lesz!” Ahol le tudják tenni terheiket az emberek, oda szívesen jönnek, mert megkönnyebbülten mehetnek el onnan. Oda nem nehéz hívni másokat. Úgy látom, innen tértek

el az egyházak a történelem folyamán egy forgatókönyvszerűen, pontosan megszervezett, kötött, rituális istentiszteleti formáért. A nagyobb, ún. „történelmi egyházak” jobban megmerevedtek, a kisebbek talán kevésbé, de azért nekünk is tudatosan küzdenünk kell ennek veszélye ellen.

Az utóbbi 10-15 évben egyre több keresztyén hívő eszmél rá, hogy a kötött, szertartásos gyülekezeti alkalmak mellett szükséges visszatérni a szabad, kötetlenebb, személyesebb gyülekezeti együttlétekhez. Így születnek (újja) a hétköznapi „beszélgetős” bibliaórák, igetanulmányozó házi csoportok, vagy a mi egyházunkban a Minden Korosztály Bibliai Közössége. Mégis szomorúan tapasztaltam évekkal ezelőtt, hogy többen is hűvösen fogadták az „újítást”. Évtizedek alatt megszokottá, kényelmessé vált egy forma, amelyben a lelkész hétről-hétre tanít a szószékről, a padokban ülők figyelnek, hallgatnak, és a végén megköszönik az imaház ajtajában a prédikációt. Nincs idő és mód kérdésekre, válaszokra, együtt-gondolkodásra, az Ige személyessé tételére. Éppen ezért is szükség van a felnőtt bibliakörökre, hogy megtanuljunk közösen felfedezni az alapul vett igazságszöveget, merjünk kérdezni, el tudjuk mondani, meg tudjuk fogalmazni – és szükség esetén korrigálni – hitbeli látásainkat, tapasztalatainkat, tudjunk egymástól tanulni, képesek legyünk egymásra jobban figyelni. Egy kisebb körben olyan testvérek is megmernek szólalni, akik más alkalmakkor talán bátortalanok. Miután meg tudjuk fogalmazni hitünket, igei gondolatainkat egymás előtt, innen már csak egy lépés, hogy megtegyük ugyanezt nem hívő embertársaink előtt is, gyülekezeti szóhasználatunkkal élve: bizonyosságot tegyünk. Úgy tapasztalom, hogy ez fordítva is működik – sajnos: amennyiben „háza pályán” nem merünk, nem akarunk megszólalni hitünkről, Istenről, Szentírásról, akkor „idegenben”, nem hívők előtt sem lesz arra bátorságunk.

Mennei Atyánk adjon ebben mindannyiunknak világhosszot!

KOVÁCS ZSOLT

Beteg voltam és meglátogattatok...

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgetünk, imádkozunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, igés kártya is nagy örömet okoz nekik.

Imádkozunk továbbá gyermekeinkért, ifjainkért, az őket tanítókért, s a testileg megfáradt, bár lélekben tetterre kész idős testvéreinkért.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

<i>Bozsogi Jánosné</i>	<i>Erdei Béláné</i>
<i>Ganda Pálné</i>	<i>Hetzke József</i>
<i>Kántor Imréné</i>	<i>Kárpáti Tivadarné</i>
<i>Liptai Sándorné</i>	<i>Nagy Sándorné</i>
<i>Pap Lászlóné</i>	<i>Rumbold Gyula</i>
<i>Selymes Gyuláné</i>	<i>Szabó Lajosné</i>
<i>Szalai Mihályné</i>	<i>Szebeni Gyula</i>
<i>Tóth Imréné</i>	<i>Vecseri József</i>
<i>Vodiczky Mária</i>	

Új könyvek

dr. Gyökössy Endre: Az áldott Orvos rendelőjében

„Isten legyen áldott azokért a sokakért, akiknek szívében az Úr Jézus már megindította az IGENt. A sok NEM után megindította az IGENt: életük felé, embertársaik felé, Isten felé. megindította z igent a sorsod felé, a betegséged, derékfájásod, nehezen elviselhető házastársad, szegénységed – és általában az egész betegen is, fáradtan is, teherhordozással is, de mégis csodálatosan szép és gyönyörűséges élet felé!”

139 oldal – 880 Ft.

„Kézfogás a magasból” kiskönyvek

67. – Hogyan éljünk Isten erejével?

68. – Jöjj!

69. – Élők napja

darabonként 39 oldal – 220 Ft.

HTNÉ

50 év az élet tengerén

1954. október 30. Elindult egy csónak az élet tengerén, melyben két fiatal, és egy harmadik személy foglalt helyet. A harmadik személy fontos segítő volt mindkettőnk számára: a mi Urunk Jézus Krisztus.

Ezt a csónakot Bányai Ferenc lelkipásztor testvér indította el Isten és a gyülekezet színe előtt az alábbi igeversékkel: „*És monda az Úr Isten: Nem jó az embernek egyedül lenni; szerzek néki segítő társat, hozzá illőt.*” (1 Móz 2:18) „*Annakáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesznek egy testté.*” (1 Móz 2:24) A csónak szélcsendben elindult a túlsó part felé. Közös utunkon Jézus Urunk ígéretere hagyatkoztunk kezdettől fogva: „*...ímé én ti veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.*” (Mt 28:20)

Már az indulásnál megállapodtunk abban, hogy mi a fontos számunkra. Első az Úr és az Ő ügye, a gyülekezet, a gyülekezeti munka. Ennek keretében bibliaköri, ifjúsági, és egyéb alkalmissal éppen fontos munkákban vettem részt. 1958-tól vezetőségi tag lettem, aztán jöttek a gyülekezeti építkezések, és a feladatok egyre sokasodtak. Megszülettek gyermekeink, akiket az Úr ajándékának tekintettünk, és tekintünk ma is: Elza 1955-ben, Gyula 1961-ben. Hálásak vagyunk értük mennyei Atyánknak. De ugyanúgy hálásak vagyunk unokáinkért: Miklósért, Zsuzsannáért, és Balázsért. Közben azért „szél támadt”, a tenger hullámokat vetett. Feleségem fiatalon elkezdett betegeskedni; leányunk koraszülött volt, ennél fogva szinte minden betegség utolérte, végül még a májgyulladás (hepatitis) is megkapta. A mindennapi munka taposómalma, lakásgondok, szintén hullámzásokat idéztek elő. Sokszor voltunk úgy, ahogy az apostolok: „*...Mester, nem törődöl veled, hogy elveszünk?*” (Mk 4:38) – De igen! – Ő parancsolt, és újra csend lett körülöttünk és a szívekben. Olyan jó volt hálát adni, hogy velünk van, csónakunkat Ő irányítja, tanácsol, szeretetével elhalmoz, oltalmaz, megáld. És ezt tapasztaljuk 50 éve napról-napra. Urunk szere-

tétét érezhetjük a gyülekezeten keresztül is. Minden kedves idős és fiatal testvér szeretetét élveztük és élvezzük ma is. Mi is viszontszeretjük testvéreinket. Kimondhatatlan áldása, ajándéka Istennek a testvéri szeretet!

Csónakunk, melyben ma is hármásban vagyunk, közeledik a túlsó part felé. Hogy meddig tart még utunk, mikor érünk oda, nem tudjuk, azt csak Ő tudja. Addig is hálásak vagyunk minden napért. Hálásak vagyunk a Tahiban eltöltött 13 évről. Azt a nyugalmat, csendet, az Úrral való csendes közösség zavartalan imalehetőségeit mind-mind Isten ajándékaiként éljük meg.

Bizonyoságként elmondhatjuk idősnek, fiatalnak, középkorúnak, hogy lehet 50 évet szeretetben eltölteni! Persze nem gondok nélkül, nem problémamentesen, de Istenünkre figyelve, a Biblia tanítását követve, – hogy a feleség engedelmes legyen, a férj pedig szeresse feleségét – lehet. Ezt az útmutatást, parancsot – mint sok minden mást a Szentírásból – manapság sokan megkérdőjelezik; de mondjuk, valljuk: Ez az alap. Amelyik házastársak ezt megtartják, azokat az Úr is megtartja. Aki a jó és szép házasság titkát kérdezi, annak csak azt mondhatjuk: Hűség az Úrhoz és egymáshoz!

MAGYAR GYULA ÉS MAGYAR GYULÁNÉ PETŐ ELZA

Erőt

*Erőt, erőt, és még erőt
adj ó Uram, nekem,
hogy úgy legyen, amint kívánod,
akaratomnak meghajolva
nem lázadón,
nem is dacolva
járjam utam, az életem.*

GAJÁRSZKY MAGDOLNA

Hirdetés

50 m²-es lakrész kiadó Budapest XIV. kerületében: nagy szoba, hall, fürdőszoba, konyha, WC.

Bérleti díj megegyezés szerint.

Érdeklődni a **06/20-431-4463** telefonszámon lehet.

Az ima jelentősége és rendje a hívő ember életében

1 Tim 2:1-6

1. Legyen magától értetődő, természetes szokás az ima.

Egyszer ezt kérdezte egy óvodás kislány kérdése egy tetőfedő munkástól: „Nem fél a bácsi, hogy leesik?” „Nem!” „Biztosan azért, mert reggel imádkoztál, én tudom” mondta a kislány. Másnap kapott egy új babát a tetőfedőtől...

Luther mondta: „A hívő ember mestersége az ima. Mint a cipésznek a cipőkészítés, a szabónak a ruhavarrás, úgy tartozik a hívő ember életéhez alapvető dologként az imádság.” Nagy szükségünk van arra, főleg a félmeinkben, amikbe naponként belekerülünk, hogy összejöjjünk, vagy az imakamráinkba bemenjünk imádkozni. Tehát az ima a normális, élő hívő élet velejárója, természetes és alapvető szükséglete. Ezt mutatja a Biblia is. Pl: Pál megtérése után imádkozott. (ApCsel 9:11)

2. Azért imádkozunk, mert Isten szelleme lakik bennünk.

Örömet és kedvet jelent az ima, mert az imádság szelleme lakik bennünk a Szent Szellem által. Közösséget hoz létre mennyi Atyánkkal az ima. Úgy beszélgethetünk Istennel, mint gyerek az apjával, férj a feleségével, ember a barátjával. „*Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem.*” (Zsolt 50:15)

3. Állandó lehetőség az Úrhoz kiáltani: „szüntelenül imádkozzatok” (1 Thessz 5:17).

Ez nem 24 órás térden létet jelent, hanem állandó imafüggést az Atyától. Teljesen mindegy, hol vagyunk vagy járunk: nyilvánosság előtt, otthon, üzletben, üzemben vagy iskolában. Mindig van lehetőségünk imakapcsolatban lenni a Megváltónkkal.

4. Jó, ha az ima túlcserül, de az Ördög mindent elkövet, hogy megakadályozzon benne...

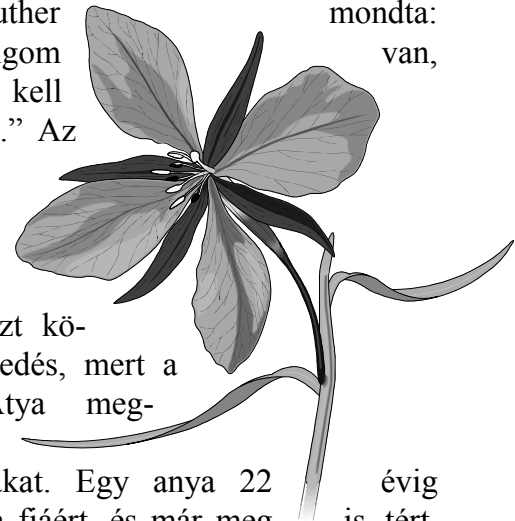
Jó, ha tele van a szívünk hálával, és keresünk közösséget, ahol testvérek között ki-

mondhatjuk a hálánkat. Egy fiatal, frissen megtért imájáról mondta egy idős testvér, hogy olyan, mint egy vízesés. Miért kell Pálnak figyelmeztetni? „Minden dolog előtt kérelem (könyörgés), ima, közbenjárás (esedezés), hálaadás.” Az Ördög minden alkalmat megragad, hogy ne jusson időnk az imára otthon, hivatalban, kertben, szabadságon, állandóan el akar foglalni.

5. Az ima csoda-megvalósító.

Az ős-ellenség nem azoktól fél, akik sokat tesznek az Isten országáért, hanem azoktól, akik sokat imádkoznak, mert azok olyan valószínű emberek, akik „megmozgatják” Isten karját, és bevonják az Ő világuralmát életükbe. Luther

mondta: „ma sok dolgom van, ezért sokat kell imádkoznom.” Az ébredések mögött mindig imádságok voltak, és ezt követte az ébredés, mert a mennyei Atya meghallgatja az

elrejtett imákat. Egy anya 22 évig imádkozott a fiáért, és már meg is tért. Nem lett fáradt, közömbös, nem adta fel. Erre figyelmeztet Pál: mennyire mindennapi életigényünk (reggel, délben, este) az ima? Valóban imában tudunk maradni? Különösen nehézségekben fontos, de nem kívánság teljesítő automata vagy segélykérő állomás. Pál azt akarja, hogy mindig legyünk kapcsolatban az Úrral. Legyél imaharcos, legyél csodamegvalósító az imában ima által. Imádkozzál elveszett emberekért, hogy kiragadjad az elveszett világból, még ha 22 évig tart is.

Az Ószövetségben van egy megragadó történet: Ábrahám és Lót esete. Ábrahámnak volt ígérete Istentől, Lótnak nem, de együtt mentek. Vagyonuk megszorodott, elváltak. Lót az istentelen Sodomában épített házat, de Isten kimentette a város pusztulása előtt, mert Ábrahám imádkozott érte. (1 Móz 19:29) Imája megmentette Lót földi életét: így vál-

hatnak áldássá imáink embertársaink számára.

6. *A Szent Szellem indít az imában.*

Pál figyelmeztet, de az emberek nem nagyon szeretik a figyelmeztetést, intést. Inkább azt szeretik, ha vigasztalják vagy dicsérik. Luther az eredeti görög alapján azt mondja, hogy az alapigében a figyelmeztetés helyett vigasztalás van. Ha ezt alkalmazzuk, akkor így hangzik: „Úgy vigasztallak tehát, hogy...” Ez tehát egy olyan intés, amely nem imanélküli, bűnös hívőknek, hanem vigasztalást, biztatást, megelevenítést váró, imádkozó hívőknek szól, akiknek a megígért Szent Szellem segít jól imádkozni (Róm 8:26) Tehát nem felemelt ujjal, a törvény fenyegetésével jön Pál, hanem azért int, mert egyedül az imádkozóknak sikerül a világ romlását elkerülni. Viszont gyakran elfelejtjük, hogy Isten a megtérésünkkel, és az új élettel hit által bocsátotta meg bűneinket, de erre szüntelenül emlékeznünk kell.

7. *Mindenek előtt imádkozunk.*

Szó szerint vehetjük. Bármireh kezdünk, előtte imádkozunk. Kezdjük a napot, a munkát, a beszélgetést, a tanulást imával. Fontos, hogy az események előtt, alkalmas időben (ne utána) imádkozunk.

Hudson Taylor 40 évig imádkozott kínai útjáért, míg megnyíltak az ajtók. Jézus a Gecsemáné kertben, Lázár feltámasztása előtt is imádkozott. A 12 tanítvány elhívása előtt (Lk 6:12) egész éjjel imádkozott. A kereszten is azért imádkozott: „Bocsásd meg a bűneiket” (Lk 23:34) Halála előtt pedig ezt mondta: „A kezedbe teszem a lelkem” (Lk 23:46).

Sok büntől és szégyentől menekülnénk meg, ha előtte imádkoznánk. Pl. Dávid valószínűleg nem vétkezett volna Betsábéval, és nem követte volna el a gyilkosságot (Zsolt 32:6).

Ábrahám nem lépett volna kapcsolatba Hágárral, és Izmael nem született volna meg, nem lenne az arab konfliktus. Mózes nem gyilkolta volna meg az egyiptomit. Péter nem tagadta volna meg az Urat.

8. *Minden alkalommal, minden dologban imádkozni kell(Fil 4:6).*

Nem elég előre, „mindenek előtt”, hanem minden dologban is. A kezdés után tovább kell menni az imában. Minden helyzetben, hétfőtől szombatig és vasárnap is, szünet nélkül, bármi ér (1 Thessz 5:17). Pl: Jób 10 gyermeke elvesztésekor is tudott imádkozni: „Az Úr adta, az Úr vette el.” Ezékiel asszír csapatok láttán az Úr házába sietett. „Emberi segítség nincs, de Te tudsz segíteni.” Az imában aggodalmainkat is letehetjük Isten előtt. Jó és rossz napokban egyaránt imádkozunk.

9. *„Végül pedig: erősödjetek meg az Úrban és az ő hatalmas erejében.” (Ef 6:10)*

Ezek után vannak a lelki fegyverzetek felsorolva, és utána ismét az imádságról beszél: „Minden imádságokban és könyörgésekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által. Éppen azért legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentekért” (Ef 6:18).

10. *Pál apostol négyszeres ima-rendet javasol:*

Kérés, ima, közbenjárás, hálaadás. Ha eszerint imádkozunk, akkor valósulhat meg Jézus ígérete: „És mindazt, amit imádságban hittél kértek, megkapjátok.” (Mt 21:22)

az „Evangeliums-Mission” c. folyóirat
192. száma alapján

J. LANGHAMMER

KÖZREADTA: SELMECZI PÉTER

Majd én!

Lelkipásztor család gyermekeként a napi háromszori házi istentiszteleteken már kora gyermekkoromban megismerkedtem a Biblia nagyjaival. Példaképeimmé lettek. Vágytam az volt, hogy hasonlíthassak rájuk: Mózes, Sámson, Sidrák, Misák, Abednégó, Dániel, és sorolhatnám a hősöket még hosszan, akik emberfeletti tetteket hajtottak végre. Én is szerettem volna „hős” lenni. Bátorított erre annak a tudata is, „...*ha az Isten velünk, ki-csoda ellenünk?*” (Róm 8:31)

Hét évesen a nyári iskolai szünetben édesapám elvitt nyaralni a Nánási rétre nagymamáékhoz. Onnan vasárnaponként sok rokon gyerekekkel eljártunk Görbeházára az is-

tentiszteletre. Velünk, gyermekekkel Mucsi János bácsi foglalkozott. A tiszacsegei konferenciára készültünk, hogy ott majd mi külön fogunk énekünkkel szolgálni, ezért szombatonként is összejöttünk énekeket tanulni. Egy ilyen „énekórán” történt, hogy éneklésünk közben nagy robajjal kicsapódott a bejárati ajtó, és benyomult rajta két kakastollas csendőr. A rangidős ráordított Mucsi János bácsira:

– Mit csinálnak maguk itt?! Van maguknak erre engedélyük?!

János bácsi csendesen, de határozottan rátette kezét a nagy Bibliára, és azt mondta:

– Ez a mi engedélyünk.

Erre a csendőr:

– Azonnal zavarja haza ezeket a gyerekeket! Ne bolondítsa őket! Van azoknak vallásuk.

János bácsinak nem kellett elzavarni senkit, mert pajtásaim a csendőrök láttán sürgősen elhagyták a helyiséget. Csak mi maradtunk négyen: a két csendőr, János bácsi, és én. Bennem felforrt a vér a csendőrök minősíthetetlen fellépése miatt, és elhatároztam, hogy „majd én” megleckéztetem ezeket a durva embereket. Megmondom nekik, hogy van a bejárati ajtón kilincs is, nem illik csizmával berúgni más ajtaját. Úgy illik, hogy kopogtassanak, ha valahová be akarnak menni. Ha pedig valahová bemegyünk, illik levenni a kalapot, stb... A csendőrök láthatóan élvezték durva fellépésük eredményét, a kiürült helyiséget, és távoztak. Hozzám már nem is szóltak, de jól megnéztek maguknak. Akkor János bácsi odajött hozzám, és csendesen azt mondta:

– Eredj haza, gyermekem! Tudod, ezt a szobát a háziak szívességből ajánlották fel imateremnek. Ha mi most ujjat húzunk a csendőrökkel, ők a háziakon töltik ki haragjukat. Nekik erre hatalmuk van, mert most ők az urak.

Ezután én is hazamentem. Beigazolódott az igei bölcsesség: „Az engedelmes felelet elfordítja a harag felgerjedését; a megbántó beszéd pedig támaszt haragot.” (Péld 15:1) „...a ki a haragot ingerli, háborúságot szerez.” (Péld 30:33)

SALLAY LAJOS

Névnapiak – november

Eljött az esztendő tizenegyedik hónapja, amely ha hőesést (talán) nem is hoz, de tíz testvérünk névnapját biztosan elhozza. Közülük legtöbben a héber eredetű Erzsébet nevet viselik, amelynek jelentése: „Isten az én esküvésem”. Szám szerint négy testvérnőről van szó: **Erdélyiné Kovács Erzsébet, Groska Erzsébet, Kántor Andrásné, Szabó Lajosné**. Rajtuk kívül köszönhetünk három Katalint is: **Almádi Jánosnét, Ilyés Katót, és Józsa Jánosnét**. Isten áldását kívánjuk névnapjuk alkalmából még **Hidi Szilviának, Oláh Mariannak, Rottmayer Jenőnek, és Szlepák Károly** testvéreinknek is.

„Közösségben van az ÚR az öt félökkel, szövetségére tanítja őket.” (Zsolt 25:14)

K. Zs.

Kedves Olvasóink!

Újságunk mellékleteként „Bűn vagy betegség? – keresztyén szemmel a homoszexualitásról” címmel dr. Falus András biológus előadásának írott változatát adjuk közre, amelyre Rumbold Gyula testvér hívta fel figyelmünket. A mértéktartó, bibliai szellemiségű írást szeretettel ajánljuk mindenki figyelmébe.

Következő **lapzártánk november 24-én szerdán** lesz. A decemberi megjelentetésre szánt írásokat eddig az időpontig kérjük az újság készítőihez eljuttatni.

Szeretettel: a **Szerkesztőség**

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest VIII. József u. 12.

www.baptista.hu/jozsefutca

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / közös bibliatanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórák: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.